

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi július hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete miatt **vádolt** ellen indult büntetőügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 3.B.346/2004/16. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlott által 1.sz.sértett sérelmére elkövetett cselekményeket 1 rb. életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérletének minősíti.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 3.000 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.346/2004/16. számú, 2006. május hó 19. napján kelt ítéletével a vádlottat 1 rb. életveszélyt okozó testi sértés bűntettének kísérlete, és 2 rb. súlyos testi sértés bűntettének kísérlete miatt halmazati büntetésül 1 év börtönre ítélte, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a szabadságvesztésbe végrehajtása esetén beszámítani rendelte, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. A vádlottat 1 rb. emberölés előkészületének bűntette miatt emelt vád alól felmentette és az 1 rb. veszélyes fenyegetés szabálysértése miatt indult eljárást megszüntette. Az elsőfokú bíróság kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség az emberölés bűntette előkészülete tekintetében a bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában a fellebbezést módosítva, kizárólag a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében tartotta fenn.

Az ügyészi fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság a megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

A megyei bíróság a szükséges részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárást követően a tényállás megállapítása során indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A tényállást a vádlott részbeni beismerő vallomása mellett a két sértett, valamint a cselekményt észlelő tanúk és a tanúvallomások alátámasztó orvosszakértői vélemények alapján állapította meg. Meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlott felesége irányába leadott szúrásának erejét és irányultságát, ezzel kapcsolatosan a vádlott tudattartalmát milyen perbeli adatok alapján állapította meg.

Az elsőfokú bíróság által hiánytalanul és megalapozottan megállapított tényállást sem a vád, sem a védelem nem támadta.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. Az 1.sz. sértett sérelmére elkövetett cselekmények minősítése azonban nem mindenben felel meg a büntető anyagi jogszabályoknak.

A megyei bíróság álláspontja szerint az 1.sz.sértett sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntettének kísérlete és az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete időben annyira elkülönült egymástól, hogy ezeket a cselekményeket egységként nem lehet értékelni. Ez a jogi álláspont téves.

Az adott esetben az idézett törvény előfeltételei közül valamennyi megvalósult. A másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból megállapítható, hogy amikor a vádlott a feleségét kisebb erővel pofon, majd közepes erővel ököllel megütötte, csupán néhány perc választotta el a felesége irányába leadott késszúrástól. E két cselekményt a 2.sz. sértett csavarhúzóval történt megszúrása választotta el, de magatartásának konkrét indítéka, motívuma, tehát az elhatározást kialakító körülmények azonosak voltak. Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a vádlottnak a 1.sz.sértett sérelmére elkövetett cselekményét halmazatként. Az e sértett sérelmére azonos alkalommal elkövetett bűncselekmények egységesen életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősülnek, mivel a súlyos testi

sértés büntettének kísérlete beleolvad a súlyosabb megítélésű cselekménybe. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a vádlott bűnösségének megállapítását 1 rb. súlyos testi sértés büntette kísérletében mellőzte. Hasonló jogi álláspontot foglalt el a Legfelsőbb Bíróság BH1987/263. szám alatt közzétett eseti döntésében.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel és súlyuknak megfelelően értékelte, azonban a cselekmény minősítésének megváltoztatására figyelemmel a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket indokolt átértékelni. A másodfokú bíróság mellőzte a súlyosító körülmények köréből a halmazatot, mivel a vádlott terhére csak két szabadságvesztés-büntetéssel fenyegetett cselekményt állapított meg. További enyhítő körülményként értékelte az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérlete vonatkozásában, hogy távoli kísérletről van szó. Nem hagyható figyelmen kívül, és a vádlott javára kell értékelni azt a körülményt, hogy cselekménye mindkét sértettnek csupán jelentéktelen, nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket okozott.

Az elsőfokú bíróság által az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés-büntetés, figyelemmel a cselekmény jellegére, az okozott sérülések rövid gyógytartamára, a büntetlen előéletű, középkorú vádlott esetében alkalmas a büntetési célok elérésére. Miután a vádlott és a volt felesége már nem élnek egy háztartásban, megszűnt az a konfliktushelyzet, amely a vádlott indulatát kiváltotta és a cselekmény elkövetéséhez vezetett, ezért a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása nélkül is elérhető a büntetés célja.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott büntetésének súlyosítására, vele szemben hosszabb tartamú és végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabására nem látott indokot.

A másodfokú bíróság a Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A fentiekre tekintettel a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a cselekmény minősítése tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

P é c s, 2007. július 3.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 3.B.346/2004/16. számú ítélete a Győri Ítélőtábla Bf.84/2006/5. számú ítéletében írt változtatással a 2007. évi július hó 3.

napján jogerőre emelkedett és a felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Szende Gabriella
tisztviselő